

Verslag van de herfstwandeling in Nokere (7/11/2025)

Vlaanderen bezit een schat aan prachtige, met geschiedenis doordrenkte dorpjes. Nokere is er zo een: klein, maar fijn en komt zeker in aanmerking voor een nominatie als “Mooiste dorp van Vlaanderen”. Daarom organiseerde het wandelteam zijn herfstwandeling eens doorheen dit unieke pittoreske dorpje, een deelgemeente van Kruisem aan de poort van de Vlaamse Ardennen op de linkeroever van de Schelde. De meeste wielervrienden kennen deze plek van “Nokere Koerse”, die evolueerde van een kermiskoers voor een sluitend aanstormend talent naar een semi-klassieker. Vandaar dat hier de zondagmorgen menig wielertoerist zijn tanden stuk bijt op de Nokerebult. Maar wandelaars komen hier zeker ook volop aan hun trekken dankzij de provinciale Kordaalwandeleroute. De geschiedenis van dit plaatsje gaat tot 900 jaar terug, doch pas in de vroege 12de eeuw is er sprake van “Nokera”, wat een nederzetting waar notelaars welig tierden betekent. Ook het romaanse kruiskerkje toegewijd aan Sint Ursmarus dateert uit diezelfde periode, doch werd grotendeels aangebouwd in de 16de en 18de eeuw. De praal van de kasteelheren van Nokere die hier vroeger de scepter zwaaiden, siert het kleine kerkje. Aan de kerkhofmuur kleefde het lugubere verhaal van Clara De Vos, een vrouw die in de 17de eeuw als heks ten onrechte op de brandstapel belandde. Vier eeuwen na haar vonnis werd als eerbetoon een kunstbeeld opgezet. Nokere heeft twee adellijke kastelen die echter niet te bezoeken zijn: het 12de-eeuwse classicistische kasteel van Nokere, toegankelijk via een lange plataandreef verbonden met de dorpskern, ook wel het kasteel Baron Casier genoemd, midden in een grote vijver gebouwd en omringd door een prachtig landschapspark waar jaarlijks het internationale paardensportevent “L’Equino” plaatsvindt alsook het wervelende eclectische kasteel Ruffo de Bonneval verscholen achter een bakstenen muur en dichte begroeiing van laurierstruiken en een haag, dat in de 18de eeuw een jachtpaviljoen was van het eerstgenoemde kasteel. We startten allen samen in de hoofdstraat met zijn bonkige kasseien die wordt omzoomd door witgekalkte herenhuizen, net een prentkaartje. Voorbij het keurig geplaveide pleintje rond de Vijgeboom vatten we de pittige klim naar Nokereberg aan, de apotheose van het dorpje, die over een afstand van 400 meter 20 hoogtemeters aan een stijgingspercentage van 5,3% overbrugt. Hier voelt de stoere stapper zich een Flandrien op wandelschoenen. Daarna doken we het kleine natuurreservaat “Kordaalbos” in waar de zwarte els, de es, de meidoorn, de vlier, de lijsterbes en de wilg de meest voorkomende bomen zijn terwijl de buizerd, de sperwer en de bonte specht hier veel geziene vogels zijn. We liepen twee parcours af. De rustige wandelaars kuierden al keuvelend langs een vlot begaanbare route van 3,5 km en pikten ontspannen leuke eyecatchers mee. De meer geïnteresseerde trekkers deden hetzelfde traject, maar maakten vol boeiende beleving nog een ommetje door de hoger gelegen glooiende velden en weiden met koeien over een traject van 7 km en kregen opnieuw een kuitentertje als toemaatje. We kwamen nadien allen terug samen in een zaaltje van het eetcafé “Het Handelshuis”, dat voorheen meer dan 50 jaar een populair volkscafé was. We genoten er van een lekkere pannenkoek of een luchtige wafel met geurige koffie en een drankje als toemaatje. Een Neos-wandeltocht is meer dan stappen alleen. Het is op ontdekkingstocht gaan in een prachtig natuurgebied, kunst en erfgoed ervaren alsook onderweg een gezellige en leuke babbel doen onder vrienden. Soms is het ook een excuus om ergens van een zalig zoetigheidje te genieten.

Christine, verslaggever, Marijke, clubfotograaf en Rita Willaert, pop up fotograaf